

Énekek éneke

(Imádság, mint közösség)

Paul Washer

illbehonest.com/hungarian

Énekek éneke 4. fejezet. Szeretnék az imádságról beszélni, mint valamiről, ami több mint csupán közbenjárás. Sőt, több mint a kegyelem kérése. Imádság, mint közösség.

Énekek éneke, 4. rész, 7. vers. „Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.” Szeretnék tudni, miért jöhetsz az Isten színe elé? Egyetlen oka van: a Bárány vére. A Bárány a fán függött, és átkozott lett Isten előtt. [vö. 5 Móz 21:23] Az Atyja elfordult tőle és a Mindenható Isten teljes haragja, aminek a te fejedre kellett volna hullania az örökkévalóságban, a Bárányra hullott. És mikor a Bárány meghalt, kielégítette az igazságot, és megbékítette Isten haragját. Megfizetett minden egyes bűnödért - múltbeli, jelen és jövőbeli bűneidért is. Mind neki lettek tulajdonítva, és ő elvette azokat. Megfizetett értük. Nincsen azért immár semmi kárhozzátás. [Róma 8:1] Mint Eszter, aki annyira be szeretett volna lépni a trónterembe, de félelemmel kellett tennie, mert ha a király nem nyújtja ki felé az aranypálcát, akkor meghal. Krisztusban a hívő felé a pálcá mindig ki van nyújtva. Folyamatosan. Ha rád néz, mindig ezt látja: „Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.” Szeretném, ha megértenétek valamit a megigazulásról, ami igen-igen nagy segítség lesz. Figyelj, mert ezt meg kell értened! Ha csak egyetlen szeplő vagy hiba is volna benned, a pokolra jutnál. Isten nem így lát minket, hogy “ez elég bűnös, hogy a pokolba jusson – ez egy kicsit jobb, ez is elég bűnös, de megmaradhat, ez jobb az előzőnél, így egy kicsit közelebb jöhet, ennek nincs annyi bűne, így még egy kicsit közelebb jöhet, ennek még kevesebb bűne van, így még közelebb jöhet.” Elkárhozol, ha csak egyetlen szeplő is van benned, amiből az is következik, hogy ha kaptál meghívót Isten tróntermébe, akkor nincs benned szeplő. Mert mindenestől kedves vagy, teljesen tökéletes, és ezért jöhetsz elé. Még akkor is, amikor bűnöket követsz el, és a szíved tompasága miatt még csak nem is látod, hogy azok bűnök, akkor is megbocsájtást nyersz és jöhetsz hozzá. Nem, nem lehet úgy hagyni azt a bűnt, de azt akarom, hogy megértsd: Krisztus révén mindenestől szép vagy! Semmi hiba nincs benned, mert ha lenne akár egy is, akkor nem jöhetnél. Ez nagy bátorítás kellene, hogy legyen! Amikor Isten rád néz... Tudjátok, szinte gépies és jogi alapokon nyugvó gondolkodásunk van. Persze, a megigazulás egy törvényszéki fogalom; de majdhogynem úgy vagyunk Istennel, hogy mert Jézus meghalt, most már el KELL fogadnia engem. És ez nem... Azért, amit Jézus tett, Isten rád néz, és így

szól: „Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.”

Látod a szenvedélyt? Látod a szeretetet, ami ebben van? Látod a kívánságot és a vágyódást? Nos, nem tudod meglátni, mert soha nem láttál még semmi ehhez foghatót. Feltételekkel teli világban élünk. "Megfelelsz az összes feltételnek? Akkor jöhetsz." "Valamelyik feltétel hibádzik? Kívül tágasabb." De Krisztus megfelelt minden követelménynek, és ezért amikor Isten rád néz, azt mondja "Mindenestől szép vagy, kedvesem." És ha nem így látna, akkor a pokolra jutnál. De így lát téged Krisztusért, és mindig így fog látni téged! Sosem változik a hozzáállása irántad. Olyan csodálatos, amit Krisztus tett értünk! „Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.” Micsoda bátorítás ez az imádkozásra! Micsoda bátorítás arra, hogy kérd Istent: "Vizsgálj meg, Uram! Mutasd meg, milyen úton járok!" Micsoda bátorítás arra, hogy megvalld a bűneidet. Mert nem Bíró jön eléd, és soha többé nem úgy jön hozzád, mint Bíró, hanem mint Atya, csak úgy, mint Atya.

Azt hiszem Mike Maro testvér beszélt nekem erről, hogy nem csak megigazultunk, hanem örökbe is lettünk fogadva. Hiszen, amikor valaki bíróság elé áll, a felmentő ítélet kimondása után a bíró nem fogja még meg is hívni magához az otthonába. Isten nem csak megigazított, hanem örökbe is fogadott. És olyan szeretettel néz rád, olyan gyengédséggel, olyan örömmel abban, amit Ő tett lehetővé! Ezért a Bárány véérének ereje miatt, amikor rád tekint, mindenestől szép vagy, és nincs semmi hibád.

A 8. versben pedig ezt mondja: „Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom, jöjj hozzám a Libánonról! Nézz le az Amáná csúcsáról, a Szenír és a Hermón csúcsáról, az oroszlánbarlangoktól, a párducok hegyeiről.” Isten mindig hívja a népét, hogy jöjjenek! És a sátán mindig azt mondja nekik: "Nem mehetsz. Csak nézz magadra! Hogyan is mehetnél? Tudja, hogy miket tettél. Ismeri a bűneidet. Tudja, milyen fertelmes vagy. Ismeri a szíved kelletlenségét. Nem menj hozzá!" De ezek a Hazug és Csaló szavai. És sokszor elhiszi neki az ember, mert olyan nehéz hinni Istennek, ha a szeretetéről van szó, mert olyan hatalmas a szeretete. Szívesen mondom ezt azoknak, akik kételkednek Isten szeretetében.

Mindig... A karizmatikus barátaim mindig azt mondják, hogy a legnagyobb hitbeli lépés a halottak feltámasztása. Erre ezt válaszolom: „Ugyan, nekünk baptistáknak az semmi. Minden vasárnap ezt csináljuk." Azt mondják: „Annak, aki valóban fel tudja támasztani a halottakat, annak hatalmas hite van!" Mire én: „Nem, nem ehhez kell a legnagyobb hit. Szeretnéd tudni, mi a hit leghatalmasabb megnyilvánulása? Hadd mondjam el! A legtöbb hit ahhoz kell, hogy egy keresztény belenézzen Isten Igéjének a tükrébe, lássa saját fogyatkozását, és hit által mégis elfogadja, hogy Isten tényleg annyira szereti őt, ahogy mondja." Ez a hit!

Mert olyasvalamit kell elhinned, amit soha nem láttál a világon! Senki nincs olyan, mint

Isten, és senki nem szeret úgy, mint Isten! Amikor azt mondja, jöjj... Tudatában vagy annak, hogy aki az imént hívott, mindent tud rólad? Mindent tud, amit tettél, és mindent, amit meg fogsz tenni! Amikor azt mondja "Jöjj!", akkor úgy is érti. Annyi hívó módszeresen távolságot tart Istentől... Te is voltál már így, nem? Most aztán elszúrtad, jó nagyot vétkeztél. Gyötör a bűntudat miatta, és ez helyes. Megvallod, ez is helyes. És aztán rájössz, hogy most egy ideig távol kell maradnod Istentől, amíg elég piros pontot nem gyűjtesz, hogy visszamehess. Ez hazugság. Ő így szól: „Gyere, gyere, gyere!”

Az egyik leggyönyörűbb dolog az életemben az volt, amikor egy nap Peruban, egy Meaflores-i ház harmadik emeletén elhittem, hogy Isten tényleg szeret engem. Minden hibám, minden szeplő, mindaz, amit tettem, el volt törölve előtte Jézus Krisztusban. Csak szeretni tud és szeretni akar engem, és soha nem szűnik meg szeretni. És hogy nem tudok annyit magamról, mint Ő, és mégis szeret engem. Júdás azt írja "Tartsátok meg magatokat Isten szeretetében" [Júdás 1:21] Sok igehirdető ezt kicsavarja, és törvénykezésre használja. "Tartsd meg magad abban, hogy szereted Istent!" De nem ezt jelenti.

Nem értek a növényekhez, de mondjuk, hogy van egy haldokló növényed, és azt mondom, "Hadd nézzem meg!" És elvinnél a házádba, bevinnél a belső szobába, a belső szobában egy koromsötét kamrához viszel, kinyitod az ajtót, és ott a növény. Azt mondanám "Hát, nem sokat konyítok a növényekhez, de azt elmondhatom, hogy ki kéne tenned valami napos helyre, mert minél kevesebb napfényt kap, annál hamarabb elsorvad." Megmondom, hívó, ez itt a baj. Meg kell tartanod magad Isten szeretetében. És hogyan teszed ezt? Hit által. És azt hogy teszed? Isten Igéjével. Az egyik dolog, ami valószínűleg sokat segítene itt mindenkinek, ha kikeresne minden egyes verset a Bibliából Isten mérhetetlen, feltétel nélküli szeretetéről; memorizálná, és addig elmélkedne rajta, amíg el nem hiszi. Tartsd meg magad a felismerésben, ismerd fel újra meg újra, hidd, hogy Isten annyira szeret téged, amennyire mondja, és nem fogsz félni, hogy a jelenétebe jöjj.

Ezt mondja „Jöjj velem!” De ezt is „nézz le a hegyről”. „Nézz le!” Annyira tele vagyunk büszkeséggel és hiúsággal. Folyton magas helyeken járkálunk, ahol semmi keresnivalónk. A test a Hiúság Vásárán akar élni, lenyűgözve a mindenféle csillogó és zajos kacattól és csecsebecsétől, lenyűgözve hiábavaló dolgoktól. Aggódunk a ruhák, meg a rajtuk lévő címkék miatt. Fontos számodra, hogy milyen autót vezetsz. Aggódsz, hogy a héten elég focimeccsre jut-e el a fiad. Az egész életünket olyan dolgokra pazaroljuk, amik nem számítanak! És a végén kétségbeesve és kimerülten összetörsz, összeomlatsz!

És Isten így szól: „Gyere és vegyél tőlem! Jöjj, jöjj le a hegyről! Gyere le azokról a helyekről, amik nem elégíthetnek meg. Gyere le a helyekről, amikből semmi javad nem

származik. És gyere le azokról a veszélyes helyekről!” Figyeld, mit mond „az oroszlánbarlangoktól és a párducok hegyeiről, gyere le.” Ezek veszélyes helyek; veszélyesek!

A félelem hasznos dolog. Jogosan félj attól, hogy mit tehet veled ez a világ. Félj attól, amit a bűn tehet veled. Félned kellene attól, amit te tehetsz magaddal. Gyere le! Iszkolj onnan! És hagyd ott azokat, akik csodálják ezeket a dolgokat. Azt mondod, „Velük akarok lenni, hogy megmenthessem őket.” Most előbb magadat mentsd, tűnj onnan! Légy olyan emberekkel, akiknek a szeme nem a gonoszra néz, és nincs tele sötétséggel, akik mindig az örökkévaló dolgok felé terelnek téged. Az a bökkenő, hogy a gyülekezetnek ilyennek kéne lennie. De mivel gyenge evangéliumot hirdetnek, és nem gyakorolnak gyülekezeti fegyelmet, a gyülekezet tele van romlott emberekkel, akik szeretik a gonosz dolgokat, és így elég nehéz bárkit is találni, aki bármi mennyei dolog felé terelne! Szinte olyan a helyzet, mint Wesley és Whitfield korában, amikor „szent klubokat” hoztak létre a gyülekezeteken belül. Gyere el azoktól a dolgoktól! Hát nem tudod, hogy benned, a testben, ott egy hihetetlen erős fogékonyság arra, hogy akármiből bálványt csináljon? A test veheti a Bibliát és arra használhatja, hogy bálvánnyá tedd a tudást, vagy a szolgálatot; bálványt teremthetünk szinte bármiből, még abból is, ami egyébként jó és szent és igaz.

Azt mondja „Gyere le!” És nézd a 9. verset: „Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom megdobogtattad szemed egy pillantásával.“ Na, ha még ez sem készlet imádságra, akkor nem tudom, mi fog. Mit mond ez nekünk? Csak így csinállok... és szinte hallod, ahogy az Isteni szív hevesebben ver, csak egyetlen pillantástól.

Ti házas férfiak, emlékeztek, amikor a kedvesetek, mielőtt még elvettétek, egyszerűen csak röviden rátok pillantott a gyülekezetben, a terem másik végéből, és ti úgy éreztétek, hogy ott helyben elájultok? Emlékszel erre? Hát, jól is teszed! Mi van veletek? Ennek még ma is így kéne lennie. Csak rád néz, és véged... Ekkora ereje volt. A Biblia ezt veszélyesnek mondja, ha idegen asszonyról van szó. De ha arról a nőről van szó, akit Isten neked szánt, és rád pillant, és a szíved mintha leesne a padlóra és kigurulna a padok között egészen előre, na, az igenis jó dolog! Micsoda erő! Isten annyira szeret minket! Csak egy pillantás felfelé imádsággal, és gyorsabban ver a szíve, gyorsabban ver a szíve.

Sosem felejttem el, miután a kisfiam, Ian megszületett... Nekem elég nehéz gyerekkorom volt, hogy finoman fogalmazzak. De amikor a kisfiam megszületett, sosem felejttem el, már elég nagy volt és végre tudott mosolyogni és ölelni és fel tudta emelni a karjait a levegőbe. És sosem fogom elfelejteni, ott feküdt az ágyunkban az emeleten, én meg befordultam a folyosón, és beléptem a szobába. És amikor meglátott, - azért tudnotok kell, hogy a fiam annyira tud örülni a csupasznak is, hogy majdnem infarktust kap - de rám nézett, és abban a pillanatban, hogy

észrevett, így csinált. Egy szemernyi kétség sem volt abban a fiúban, hogy az apja odaszalad, felkapja, és megöleli. Egy szemernyi kétség sem. Hát nem ilyen az igazi önbizalom? Egy kicsit se kételkedett benne, hogy szeretik! Tudta! Csak felém kellett néznie, és végem volt. Hát, nagyon remélem, hogy a feleségem nem szül lányt. Bele is halnék [az örömbé]!

De arra akarok kilyukadni, hogy szerintetek hogy történhetnek ilyesmik? Azt gondoljátok, hogy a teremtésből erednek, vagy az emberi természet szüli ezeket? Egyáltalán miért léteznek ilyen dolgok a teremtésben? Gondoltál már erre? Isten rakta oda őket. És miért tette? Mert Őróra beszélnek. Hogyan szerethetnél te egy gyereket, hogyan mernéd azt gondolni, hogy jobban szeretheted azt a gyereket, mint ahogyan Isten szeret téged? Még csak el sem kezdheted megérteni... Egyetlen pillantás felfelé! Azt mondod „Oh, Paul testvér, te nem értheted...” Nem, fiam, te nem érted, milyen ereje van Jézus Krisztus vérenek. Egyetlen pillantás.

Valamit meg kell értenetek az istenfélelemmel kapcsolatban. Egy fiú félhet az apjától, mert egyik nap odarohan hozzá, mutat neki egy képet, amit rajzolt, és azt mondja „Apu, nézd!” Az apja megnézi a képet és azt mondja neki „Ó, hát ez igazán csodálatos.” A kisfiú visszamegy játszani, minden rendben van. Másnap a kisfiú megint odajön „Apu!” Egy új képet hozott, odaadja az apjának. Az apja nagyon rossz hangulatban van, fogja a képet, felpofozza a gyereket és keresztüllöki őt a szobán. A kisfiú reszket. Miért? Fél az apjától. És miért? Az apja jellemének következetlenségei miatt. Ilyen nem történik a mennyei Atyáddal. Az ő jelleme tökéletes. Krisztus munkája miatt nem is szerethet jobban, és sosem fog kevésbé szeretni.

Egyetlen pillantás, és megfogtad, elkaptad, a tiéd. Egyetlen pillantás, és hevesebben ver a szíve. Nézd, mit mond: „Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom, megdobogtattad szemed egy pillantásával...” Most figyelj: „nyakdíszed egy láncocskájával”. Hadd kérdezzem meg: honnan szedte azt a láncot? Tőle kapta. Látod, minden szépséged: ajándék.

Látod, a te bátyád nem olyan, mint József, Ő nagyobb Józsefnél. Józsefnek tarka ruhája volt, amin nem osztozott a testvéreivel. De a mi Józsefünknek, Jézusnak is van szép ruhája, az igazsága, amit önmaga révén szerzett magának, és Ő neked adja. Hiszen amikor rád néz, nem lát sem szeplőt, sem hibát, hanem gyönyörű díszeket lát rajtad mindenütt, ezeket mind ő maga adta neked. Erről szól a kegyelem! És olyan csodálatos, annyira csodálatos! Megváltott, és nem csak megtisztított, de fel is öltöztetett a saját szépségével.

És amikor csak rád néz, ezt látja. Azt mondod „Várjunk csak Paul testvér, álljunk meg egy pillanatra! Mi van a bűnökkel? Tudod jól, Paul testvér, hogy ugyanannyi házasságtörés van az egyházban, mint a világban, ugyanannyi hazugság, csalás és lopás és paráznság és pornográfia és minden más, ugyanannyi az egyházban, mint azon kívül, hiszen az evangéliumi

vezetőink is ezt mondják." Hazugság! Ez hazugság. Nincs ugyanannyi pornográfia, paráznaság, házasságtörés, hazudozás, csalás és erkölcstelenség az egyházban, mint az egyházon kívül. Az a baj, hogy nem tudod, mi az egyház. Az egyház nem az a csomó ember, aki minden vasárnap reggel összegyűlik. Az igaz, hogy az egyház nem tökéletes, de egyre tökéletesedik és megszentelődik, és az, aki elkezdte benne a jó munkát, be is fogja fejezni. És Ő buzgón védelmezi őt és a benne lévő Lélek is buzgón védelmezi őt, és buzgón fegyelmezi őt, mert buzgón szereti őt. És sok embernek számot kell majd adnia arról, hogy minek nevezte Jézus Krisztus Egyházát, csak mert egy csomó meg nem tért, elveszett, testies emberre néztek, akik tagjai a gyülekezetüknek, és az egyházzal azonosították őket; ezzel káromolva Istent, mert olyan durván beszéltek a menyasszonyáról. Krisztus menyasszonya gyönyörű. Nem tökéletes, de megtört és jár és növekedik és változik, és Isten formálja őt.

Majd így folytatja „Mily szép a szerelmed” . vers „Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom! Mennyivel jobb szerelmed a bornál.” Szeretném, hogy megláss valamit.

Olykor nagyon nehéz nekem, amikor mindenki azt énekli „Úgy szeretem Jézust”. Nagyon nehezemre esik velük énekelni. Komolyan. A bennem lévő szeretetre nézek, és nem sok megénekelni valót látok, hogy őszinte legyek. Egy olyan szívet látok, ami olykor hideg. Sokkal inkább énekelném, hogy „Mennyire szeret engem Jézus”, mint „Úgy szeretem Jézust”. És bizonyos értelemben ez nagyon jó. De nagyon óvatosnak kell lennünk ezzel.

Mert nézd, mit mond: „Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom!” Mike testvér pont ma reggel arról beszélt nekem, hogyan szenteli meg a Főpap a szent dolgainkat. Épp ma reggel osztotta meg ezt velem, és pont illik ide. A Papunk, a Közbenjárónk, a Krisztusunk, a Fejedelmünk, az Emberünk Isten előtt, úgy tűnik, megszenteli minden Istennek szánt áldozatunkat. Még a szeretet is, ami olyan közönyös és tisztátalan, rajta keresztül kedvessé válik. Nem látjátok, szentek, mit tett értetek? Annyi mindent tett. Mindent megtett. Mindent jól tett. Semmit sem hagyott ki.

Szóval ezt olvassuk „Mennyivel jobb szerelmed a bornál, olajod illatosabb minden balzsamnál!”

Most ugorjunk kicsit lejjebb! Szeretnék végigmenni az egészen, de nézzétek a 12. verset: „Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom, bekerített forrás, lepecsételt kút.” Mit jelent ez? A menyasszony szemérmes, mint egy elzárt kert. Azt szoktam mondani az ifjú hölgyeknek, akiket tanítok, egyetemeken vagy máshol, azt mondom „Ez az Ige nektek szól.” A fiatalembereknek ugyancsak. Elzárt kertnek kell lenned.

A fiatalok ma azt hiszik, hogy szexuális értelemben tiszták, ha sohasem közösültek, bár minden mást csináltak. Nem! Szemérmesnek lenni annyi, mint elzárt kertnek lenni. Senki még

csak hozzá sem ért a gyümölcshez, nemhogy megkóstolta volna. Senki meg sem nézte. Ez egy bezárt kert. És hasonlóképpen a Jézus Krisztus egyházának is bezárt kertnek kellene lennie, berekesztett kertnek. Zárjuk be az ajtókat minden más szerető előtt! Azok különben is csak bántani akarnak minket. Csak szét akarnak tépni farkasok és oroszlánok módjára. És hadd mondjak most valamit a lelkipásztoroknak. Tanuld meg ezt. Pásztorként az elsődleges feladatod, hogy megvédd Isten menyasszonyát, akit rád bízott, védelmezd őt.

És ez a gond a gyülekezetnövelő programokkal, ez a baj azzal, hogy alacsonyra tesszük a mércét, hogy minél több embert bevonzunk, és ez a baj a gyülekezeti fegyelem gyakorlásának hiányával. A fő feladatod az, hogy védelmezd Jézus Krisztus jegyesét, hogy majd mint tiszta és ártatlan szüzet állíthasd elé.

Nem te jegyezed el a menyasszonyt; az Krisztus dolga. Úgyhogy ne is próbálkozz tovább a kerítéssel, hanem tedd a dolgod, és védelmezd, és tápláld és óvd őt és szeresd, hogy egy napon majd bemutatthasd Neki. Nézd, ilyennek kellene lennünk, keresztények. El lettél hívva, hogy közösségben legyél az Élő Istennel. Miért is keresnél mást? Miért akarnád odaadni a kincseidet másért, odaadni a lényedet más dolgokért? Zárd el magad minden mástól, és add magad Neki, egyedül Krisztusnak, egyedül Istennek!

Mutass nekem egy elzárt fiatalembert... Annyi fiatal srác van, akinek minden a haverkodásról szól. Haverok, buli, Fanta... És közben próbálnak radikális hívőnek látszani. Mutass nekem egy férfit, aki elszakítja magát mindettől, hogy elzárja magát Isten számára. Egy barátom egyszer beszélgetett Leonard Ravenhill-el és azt mondta Ravenhill testvérnek: "Paul Washer, egy kedves barátom, mostanában nagyon szenved, sok a harca, nehéz időket él." Úgyhogy Leonard Ravenhill küldött nekem egy traktátust. A nevem is ráírta "Paul testvérnek". A traktátus címe ez: "Másoknak szabad, neked nem." Egyszerűen ennyiről szól: "Jól van, hadd lófráljanak mások naphosszat a plázában. Nézzék csak a TV-t. Hadd menjen mindenki más valami bugyuta „keresztény” koncertre, aminek semmi köze Istenhez. Hadd menjenek csak keresztény táborokba meg sítúrákra. De ha te tényleg Isten embere akarsz lenni, ők mehetnek, de te nem." Amikor elhívást kaptam a szolgálatra, elmondtam a lelkészemnek Texas-ban, őt nagyon-nagyon sok mindenben használta Isten. Rám nézett, és egyből ezt kérdezte: „Fiam, tudsz te egyedül lenni?” Azt hittem, arra gondol, hogy ha az igazságot hirdetem, akkor magányos leszek. De nem erre gondolt. Valójában azt kérdezte: „El tudsz-e szakadni a többi fiútól, hogy Istent keresd? El tudsz-e zárkózni, hogy Vele légy?” Tudunk időt szánni arra, hogy megtanuljunk horgolni, vagy hogy egy magaslesen üldögejlünk, időt szakíthatunk a golfozásra, időt szánunk rá, hogy fánkot együnk a barátainkkal, meg mindenféle más dologra. De miért olyan nehéz bezárkózni, hogy Azzal legyél, Aki a legjobban szeret téged?

Ebből látszik, hogy bár teljes a megváltásunk, mégis van egy terület, amit testnek hívunk, ami nincs megváltva.

Most szeretném átugrani a többit, és a 16. verssel folytatni. A menyasszony beszél, és így szól: “Támadj föl, északi szél, jöjj elő, déli szél, fújj rá kertemre, áradjon illata! Jöjjön el kertjébe szerelmesem, és egye annak édes gyümölcsét!” Íme itt ez a fiatal lány, aki sokat dolgozott, sokat fáradozott az előkészületekkel, és egyetlen okból tette. Az egyetlen vágya, hogy fújjon a szél, és elvigye a kertje illatát ahhoz, akit szeret; és hogy az, megérezve az illatos fuvallatot, eljöjjön, és elfogadja tőle az ajándékokat, amiket neki készített. Ez a lány leghőbb vágya.

Emlékszem, amikor én is ilyen voltam, emlékszem, amikor megtértem. Remélem ti is emlékeztek rá. Egyedül az Ő tekintetére vágyott az ember. Egyedül csak az Ő figyelmére vágyott. Az ember imádkozik, Igét olvas, félőrültként viselkedik, fanatikusan, vadul, semmi teológia, semmi más. De az egyetlen dolog, amit akar - elmegy lelkeket megnyerni, ajtókon kopogtatni, Bibliát olvas, fejre áll és felmondja a Westminsteri Hitvallást. Mindegy mibe kerül, csak „Ó, Uram, tekints rám! Uram, légy velem! Uram, megtennék bármit, hogy veled legyek! Csak légy itt ebben a szobában! Ne hagyd így itt engem! Vedd el az életemet, csak hadd legyek a te jelenlétedben!” Vajon figyel? Vajon figyel?

Emlékszel, amikor ilyen voltál? Aztán az 5. fejezet 1. verse ezt mondja: „Bejöttem kertembe, húgom, menyasszonyom! Szedem mirhámát és balzsamomat, eszem lépes mézemet, színmézemet, iszom boromat és tejemet.” Tudjátok, mi a fantasztikus? Ennek a királynak semmi szüksége egy kislány kertjére. Tízezer embere van, akik éjt nappallá téve kerteket ültetnek neki: függő kerteket, virágos kerteket, zöldséges kerteket, mindenféle kertet, amit csak el lehet képzelni. Ő a király! De ez a király Sionba jön szamárháton ülve. Ez a király egy alázatos király. Ez a Király egy szerető király. És ez a Király megadja a lánynak szíve vágyát. A legnagyobb vágya, a leghőbb vágya csak az, hogy a Király elfogadja tőle, amit felajánl; és ő elfogadja. „Bejöttem a kertembe, ÉN húgom, ÉN menyasszonyom.” Mindig azt mondjuk „Az Övé akarok lenni.” Ő így szól „Az enyém vagy.” „Ezt Neki akarom adni.” Ő azt mondja: „Elfogadom.” Isten szeretetének merészsége egyszerűen hihetetlen. Azt mondja „Mindet. Bementem az én kertembe, szedem az én mirhámát, balzsamomat, eszem a lépes mézet, mézet, iszok bort, tejet. Elfogadok mindent, amit nekem ajánlasz.” Ez olyan lenyűgöző!

Én sosem leszek Charles Spurgeon. Sosem leszek George Müller. Sosem leszek semmi más, csak ami vagyok: egy fickó, aki él egy ideig, aztán meghal és kész. És tudod mit? Nem számít! Nem kell John Pipernek lenned! Nem kell Jonathan Edwardsnak lenned, hogy bekerülj a belső körbe, mert ha Krisztusban vagy, már bent vagy a belső körben.

Egy olyan világban élünk... A kereszténységben olyan ranglétrák vannak, hogy az

hihetetlen! Ez nem létezik az Isten országában. Egész életedben kizártak valahonnan. Így van. Vannak helyek, ahová nem mehetsz, mert nincs elég pénzed. Van, ahová nem mehetsz, mert nem vagy elég okos. Vannak helyek, ahová nem mehetsz, mert nem nézel ki elég jól. Egy csomó hely van, ahonnan kizárnak. Vannak belső körök, amiknek nem lehetsz a tagja. Elsétálsz mellettük, látod őket, lehorgasztod a fejed, és továbbálsz. Néhányan közületek, amikor elmentek egy lelkészi konferenciára, elég világosan látszik, hogy... Komolyan, kirakhatnának táblákat: "5000 fő feletti gyülekezetek lelkészei, itt gyülekezzenek és beszélgessenek" "2500-5000 közötti gyülekezetek lelkészei, nektek ez a hely van fenntartva" "2000 és alatta, kérjük, fáradjanak erre" "50 és 100 között, hmm, a WC ott van a folyosó végén balra." Szamárlétrák! És ami elképesztő, hogy az 50 fős gyülekezetből jövő fickót sosem kérik fel, hogy prédikáljon - persze kivéve, ha egy HeartCry konferenciáról van szó. De ezek a ranglétrák nem léteznek! Nem léteznek!

Isten nem mondja „Miért is kellenél nekem? Hiszen itt van Spurgeon, meg itt van ő, meg ő, meg itt van ő is.” Kinek van szüksége rád? Neki senkire sincs szüksége. Nem is mondta soha, hogy lenne. De szeret téged. Szeret téged. Azt mondd „De annyi mindent tettem.” Még a felét se tudod annak a mindennek, amit tettél. Szeret téged.

Szeretem ezt a részt: „Megrepedt nádszálát nem tör el, és füstölgő mécsest nem olt ki.” (Ézs 42:3) Nádat hegyezel. Eltörik a kezében - törékeny dolog. Hibás, mert repedt. Dobd el - hiszen annyiféle pálcának való van mindenfelé. Ne bajlódj azzal az ócskával, dobd el. Jézus nem teszi. Eltörsz a kezében, az emberek látják, és azt mondják „Haszontalan, sosem fog dallam kijönni belőle.” Ő azt mondja. „Csak figyelj!” Megjavít, és a leggyönyörűbb zenét csiholja ki, amit csak elképzelhetsz - a legtöröttebb nádból. Füstölgő mécses - amikor kisfiú voltam, és elment az áram, ha jött egy jégverés; voltak ezek a petróleumlámpáink, de mivel nem használtuk gyakran, mindig elfelejtettük, hogy nem szabad hagyni, hogy kifogyjon valamelyikből az olaj, mert ha kifogy az olaj, a kanóc kezd el égni. És az a legbűdösebb dolog, amit valaha éreztél. Nyisd ki az ablakot és hajítsd ki! Jézus nem ezt teszi. Megszomorítod a Szentlelket, bűzlesz, mindent elrontasz. Mindenki azt mondja „Dobjátok ki!” Krisztus fogja a lámpást, a mellkasához szorítja, kitakarítja belőle a kanócot, megtölti olajjal és meggyújtja.

Van Istened. Van Megváltód. Szóval ezt mondja „Eljövök.” Ami csodálatos az az, ami velem is megtörtént az elmúlt néhány napban...

Azt mondja „Egyetek, igyatok, barátaim, részegedjete meg a szerelemtől!” Hallottam férfiakat - nagyon tökéletlen férfiakat - erről a szószeréről prédikálni úgy, hogy a Szentlélek kenete az életükön érezhető volt és együtt lakomáztam velük. Elképesztő, hogy amikor valaki beleszeret Jézus Krisztusba, az ünnepi asztalt terít a körülötte levőknek. Észrevetted már ezt?

Hé, mindenki, gyerünk, együnk. Lakomázzunk! Csodálatos egy dolog ez.

Majd a második versben ezt mondja, eljött, és ezt látjuk: „Aludtam, de ébren volt szívem. Hallga, szerelmesem kopogtat! Nyiss ajtót, húgom, kedvesem, galambom, gyönyörűségem! Mert fejem belepte a harmat, fürtjeimet az éjszaka cseppjei.“ Itt jön ez a nagyszerű szerelmes, ez a csodálatos hitves, íme, a király. És én most csak egy dolgot szeretnék kiemelni, bár hét igehirdetés is kitalne ebből az egy versből, én csak egy dolgot szeretnék kiemelni, mégpedig ezt: Bejelentés nélkül jön; váratlan időben. De miért tenne ilyet? Mert a szeretet ilyen merész.

[zene a háttérben] Egy éneklő angyal áll a hátam mögött? Akárki is a felelőse, légy szíves némítsátok el... Még mindig megy. Tudjátok, ha Peruban lennénk, csak felvennék egy követ. A mindenit, íme, az esélyem, hogy lássak egy angyalt. Tom Clay elég alacsony fickó, talán ő bujkál ott? Most biztos azt mondjátok „Jaj, Paul testvér, ezt nem kellett volna. Isten munkálkodott, te meg elrontottad...” Ha valóban Isten munkálkodik, akkor folytatni fogja akkor is, ha visszatérek az igehirdetéshez, ugye? Valaki azt mondta egyszer Spurgeon-nak „Addig üsd a vasat, amíg meleg!” Spurgeon azt mondta „Ha Isten izzítja a vasat, nem fog kihűlni.” Ha még egyszer bekapcsol, sírás lesz a vége. Jól van. Istenem... Remek, hogy most már mindenhol ott vannak ezek a multimédiás cuccok... Bejelentés nélkül érkezik, teljesen váratlanul. Miért? Mert a szeretet hiszi, hogy megteheti ezt. Szaván foghatod Jézust, igen. De védj az eszedbe, Ő is szavadon fog téged. „Szeretlek, Uram.” Tudod mit jelent ez? Hisz neked annyira, hogy azt mondja, „Rendben, akkor ezek szerint jöhetek, és kopogtathatok az ajtódon hajnali 2-kor.” Azt jelenti, lelkész, hogy amikor éppen ezer dolgod van, Ő eljöhet, zörgethet az ajtódon és mondhatja: „Itt vagyok; töltsünk együtt egy kis időt!” Ezt jelenti.

És most eljött bejelentés nélkül, mire a lány: „Levettem alsóruhámat, hogyan ölthetném fel? Megmostam lábaimat, hogyan piszkolhatnám be?” Na, és most itt ez a lány, aki képes volt napjában 37-szer kimenni a piacra minden ok nélkül, csak azért, hogy esetleg összefusson ezzel a férfival. A lány, aki a világon bármit megtett volna, hogy felkeltse a férfi figyelmét. És aztán ez történik. Amikor felkeltetted valaki figyelmét, amikor már elnyerted a szerelmét, akkor gyakran közönségessé válik.

Emlékszem, amikor életemben először utaztam keresztül az Andok hegységein a világ legmagasabban fekvő vasútvonalán. Ott ültem az ablak mellett szájátva, gyönyörködve az Andok szépségeiben; és ott volt velem egy idős misszionárius, Holmer Crane, ott horkolt mellettem. Azt gondoltam, „Hogy lehet ennyire érzéketlen, hogy nem látja Isten teremtésének ezt a szépségét?” Néhány éve elvittem egy csapat egyetemistát ugyanoda, és miközben ők majd kiestek a szemükön, én ott horkoltam mellettük. Miért? Mert amikor ugyanazt látod újra és újra, a bűn miatt elveszíti különlegességét.

Férjek, ez figyelmeztetés nekünk a feleségeinkkel kapcsolatban. Attól a pillantástól, amitől valamikor elállt a szíved, ma is el kellene állnia. Nem az ő pillantása változott meg, hanem a te szíved.

De ezt látjuk, és a lány ezt mondja: „A szerelem lélekölő munkának tűnik. Fáradságosnak tűnik szeretni.”

Emlékszel azokra az időkre, hívő, emlékszel azokra az időkre, amikor imádkoztál, meg felhívtál másokat és együtt imádkoztatok, és olvastad a Bibliát, és az igazságban akartál járni, és ha úgy gondoltad, hogy esetleg megszorítottad a Szentlelket, összetört a szíved és Istenhez kiáltottál, és bármit megtettél volna, kerested Őt, könyörögtél hozzá, és mindenben az Ő jelenlétére vágytál? De most, ha ma este 10-kor megjelenik, azt mondd „Jaj, Uram, mi az már megint? Hiszen három napig Biblia konferencián voltam. Nem volt még elég?” Hát nem szörnyen elkeserítő? „Uram, fáradt vagyok. Hiszen...” - és a lelkészek a legrosszabbak. Ezért nem szabadna, hogy egy lelkésznek TV-je legyen. Mert szó szerint: „Uram, mentálisan, és mindenhog, egyszerűen csak teljesen ki vagyok merülve.” Mármint, érzed, ahogy az Úr noszogat „Vonulj félre velem! Tudom, hogy vasárnap este van és ki vagy merülve. Vonulj el velem, és engedd, hogy betöltselek, és békét adjak annak a fáradt fejednek.” „Jaj, Uram, ez úgyse fog menni. Én most, most inkább csak leülök és tévézek egy kicsit... de komolyan, kérlek Uram, már megadtam, amivel tartozom, nem?”

Volt idő, amikor még... Elég mulatságos, amikor vadiúj hívő voltál, akárhová néztél, Jézus arcát láttad. Mindenhol. Például túl sok pizzát ettél, furcsát álmodtál, és megpróbáltad belemagyarázni. Jézus volt az. Minden Jézus. Egyszerűen annyira látni akartad Jézust. Vagy a szél megcsiklandozta a tarkódat, „Jézus, te vagy az?” Kitaláltál dolgokat, mert csak Jézusra vágytál. És most, amikor érett vagy, Jézus tényleg eljön, mint szerelmes, és megböködi a szíved: „Gyere el velem!” És te letagadod, hogy ő az. Nem akarod, hogy ő legyen! „Áh, ez nem is ő volt; ez nem az ő hangja. Csak beképzelem magamnak.” Volt idő, amikor ha tényleg csak beképzelted volna magadnak, akkor is elvonultál volna imádkozni. Kifogásként használtad volna. „Hívtál, Uram?” Nézd, milyen hideggé válhat a szív!

Aztán, a 4. versben ezt olvassuk: „Szerelmesem benyújtotta kezét a résen, és szívem felindult iránta. Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek, és kezemről mirha csepegett, ujjaimról mirha folyt a kilincsre. Ajtót nyitottam szerelmesemnek, de szerelmesem már megfordult, elment. Lelkem megindult beszédétől, azért kerestem őt, de nem találtam, kiáltottam, de nem válaszolt.”

Tudod, mi történik itt? Jézus mindig az az Isten, aki elhalad melletted. Kint vagy a vihar közepén szenvedve, Ő arra sétál a vízen; úgy jön, mintha csak elhaladna melletted. Neked kell

megszólítanod. Az úton Emmausba, ő tovább menne. [vö. Lukács 24:28-29] Vissza kell hívnod. „Ne, Uram; maradj még velünk egy darabig!”

Ezt jegyezzétek meg: Az igazi szeretet nagyon érzékeny, mint a Szentlélek. A Szentlélek jelképe a galamb, Isten szeretetének érzékenysége. Isten szeretete csendesen hív, és kegyelmesen újra hív; és kegyelméből talán még néhányszor hív. De előbb vagy utóbb a hívás elnémul. És tudod jól, hogy utána mi marad, ugye? Az, ami közületek sokakkal van. Az imaéletek abból áll, hogy leborultok, és úgy imádkoztok, mintha valami leárnyékolna, mintha az imáitok a plafonig se jutnának. És egész idő alatt kiáltotok „Ó, Istenem, ajándékozz meg a jelenléteddel, a Te jelenléteddel! Ó, Uram, a te jelenlétedre vágyok.” És soha nem jön el. És te felkelsz a földről és ágyba fekszel. Látod, a szeretetet könnyű megbántani. Hív, és noszogat. Ugye tudod, miről beszélek? Volt olyan, amikor sok időt töltöttél Vele, és aztán eljutottál oda, hogy ez közönségessé vált, és amikor hívtál téged, már nem mentél. És aztán elhallgatott, te meg visszaemlékeztél, és utána eredtél. Kerested, de nem találtad meg.

Sosem felejttem el, Charo (a feleségem) és én egyszer valami nagyon nem-biblikus dolgot tettünk. Ő elutazott az Államokba úgy 82 napra, hogy befejezze a tanulmányait, én meg Peruban maradtam. Időm legjavát a dzsungelben töltöttem. Amikor kijöttem Peruból, valamikor, nem is tudom, melyik nap volt, de az a 80 nap végtelen hosszúnak tűnt. Szóval ott ültem a kis lakásunkban és ő nem volt ott, és minden bajom volt, és borzalmasan hiányzott nekem. És odamentem a szekrényhez, és elővettem az egyik pulóverét. Olyan illata volt, mint neki. Úgyhogy leültem az ágyra, és az arcomhoz emeltem a pulcsit. Nem is tudom, hogy segített, vagy csak még jobban fájtt tőle. Mert amim volt, az csak egy tétova illat, de a személy már nem volt sehol. És az imaéletünkben is sokszor pont ugyanez a helyzet. Csak a megtagadott szerelmes hátrahagyott illata. Krisztus felénk járt, mi meg sokadszorra: „Jaj, Uram, már ágyban vagyok. Ó, Uram, egész nap szolgáltam.” Tudod, milyen bántó tud lenni, tudod milyen bántó a szeretetnek az elutasítás? Milyen fájdalmas? Még mindig jobb, ha a szerelmes olyan, mint elefánt a porcelánboltban, amíg legalább szenvedélyes. De a hideg közöny a másik ember felé az, ami meg fogja ölni azt az embert.

Beszélünk róla, hogy megbántunk valakit azzal, hogy vétkezünk ellene. „Ó, vétkeztem Isten ellen. Nem szabadott volna megnézni azt a TV műsort.” Vagy „Vétkeztem Isten ellen. Nem szabadott volna úgy beszélnem a testvéremmel.” „Vétkeztem Isten ellen. A szívem gondolatai nem helyesek.” Na, akkor nézzük meg ezt! Isten eljön, hogy meglátogasson téged, te meg azt mondod: „Nem.” Azt mondod, sértő? Na, EZ sértő!

Aztán a lány elindul megkeresni őt. És egy szörnyű dolog történik. Kiált hozzá, de nincs válasz. . vers „Rám találtak az örök, akik járják a várost. Megverték, megsebeztek, letépték rólam

kendőmet a várfalak őrei.”

Hadd mondjak valamit. Ezek a fickók durván bánnak velem, ugye? Ha a király mellette sétált volna, akkor rá se mertek volna nézni. Leszegték volna a fejüket ijedtükben. Látod, barátom, nem érünk valami sokat magunkban. A király tisztított meg minket, a király öltöztetett fel minket, és folyamatosan szükségünk van a király jelenlétére. A sátán nem fél a juhoktól. Sok TV-s evangélista jobban tenné, ha megtanulná ezt. A sátán nem fél a bárányoktól. A pásztortól fél, aki fölöttük őrködik. A várfalon álló őrök nem félnek a kislányoktól. A királyoktól félnek. Amikor az egyház elhagyja a Királyát, amikor a Királya iránti szeretete ellanyhul, és mindenféle bugyuta dolog kezdi lenyűgözni, (merthogy minden bugyutaság, ami nem a Királlyal kapcsolatos) amikor a szemek bármi más felé fordulnak, akkor igen nagy veszélynek teszi ki magát. A büszkesége magas hegyei oroslánoktól, farkasoktól és párducoktól hemzsegek. Az utcák, amiken járnia kell, nem biztonságosak. Szüksége van a Király jelenlétére.

. vers „Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai! Ha megtaláljátok szerelmesemet, mondjátok meg neki, hogy a szerelem betege vagyok!” . vers „Mivel különb szerelmesed a másokénál, ó, asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk?”

Vajon nem ezt mondják „Mégis minek keresnénk mi a te szerelmesedet? Nem lehet valami nagy szám. Eljött az ajtó elé, te meg az ágyból se keltél ki. Azt akarod, hogy járjuk be a várost éjnek idején, és keressünk meg valakit, aki eljött hozzád, te meg az ajtót sem nyitottad ki neki? Hiszen az alapján, ahogy viselkedtél, nem lehet egy nagy durranás.”

Nem vagyok az a fajta, aki azt mondja: „Ha úgy élnénk, mint Jézus vagy ha Jézusnak élnénk, az egész világ megtérne!” Ha azt tennénk, keresztre feszítenének. A világ utálta Jézust, és ha mi elkezdünk úgy élni, mint ő, akkor minket is utálni fognak. De akkor legalább észreveszik, hogy történik valami, nemde?

Kimegyünk és hirdetjük „A világnak Jézusra van szüksége!” Ők meg: „Van annyira szüksége a világnak Rá, mint egy három autós garázsra, vagy egy terepjáróra vagy a focira? Van akkora szüksége rá a világnak, mint erre a dologra az életedben, vagy arra? Mert láthatóan sok dolog van az életedben, amire nagyobb szükséged van, mint Jézusra; szóval lennél olyan kedves, és elmagaráznád nekem, hogy mennyire van szüksége a világnak Jézusra? És miért olyan különleges Ő? Kérlek, elmagaráznád ezt nekem? Elég összezavar, ahogy elnézem az életeteket. Mert nem úgy tűnik, hogy olyan nagy szükségetek lenne Rá. Nem úgy tűnik, mintha olyan különleges lenne számotokra. Szóval egyáltalán miért fontolnám meg?” Elég kemény feddés, de megnyílik tőle a lány, megsebzti a szívét, felnyitja a szemét. A feddés csodálatos dolog. Csodálatos dolog. Mert hirtelen magához tér, felocsúdik. És tulajdonképpen erről szól a

megtérés és a bűnbánat, nem? Magadba szállsz. Magadhoz térsz. Mi bajod van? Vagy teljesen elment az eszed, vagy elfelejtetted őt, vagy soha nem is láttad őt? Csak ez a három lehetőség van.

Nos, lehet, hogy soha nem is láttad, így soha nem lett gyönyörűséges számodra? Vagy elfelejtetted, milyen gyönyörűséges is, mert mindenféleképpen megtöltötted az életedet, amik aztán eltompították a szívedet?

Vagy teljesen elment az eszed, hogy elfordulnál az élő Istentől és a vele való közösségtől, csak hogy közösségben lehess fából meg acélból meg műanyagból készült dolgokkal?

Magába száll, és ezt mondja [10. versből] „Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik. Feje szintiszta arany, hajfürtjei hullámosak és hollófeketék. Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek.” És csak mondja és mondja, majd a 16. versben így fejezi be: „Ínye csupa édesség, és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!” Szinte megvadul. Egyszerűen megvadul. És ez része a kereszténységnek.

Úgy vélem, az apokaliptikus irodalom - gondolom nem ismeretlen ez a fogalom: Jelenések könyve, és néhány rész Ezékiel könyvében. Apokaliptikus, kerék a kerékben... Ez a sok ijesztő és lenyűgöző szimbólum, amik érthetetlenek. Van erről egy elméletem. Úgy hiszem, hogy akkor fordul ez elő, amikor a következő történik: amikor egy embert annyira elborít Isten egy kijelentése, hogy az messze meghaladja az emberi felfogóképességét és messze meghaladja a kifejezőképességet, annyira, hogy szinte összeomlik, szinte megtébozódik. Olyasmiket lát, amiket az elméje nem képes befogadni. Olyasmiket próbál elmondani, amiket az elméje nem ért. És szinte háborodottnak tűnik. Nem ilyennek kéne lennie a kereszténységünknek ebben a világban? Mi vagyunk azok, akik látták, amit az eszünkkel fel sem foghatunk. Arról akarunk beszélni, amit nem tudunk szavakba önteni. És ez a lány is ezt teszi: „A feje fekete, mint a holló és olyan, mint az arany.” Ezek az ellentmondásos képek... a nő szinte összeroppan! Megpróbál leírni egy szépséget, ami olyan nagy, hogy szinte beleőrül az ember. Úgy hiszem, ahhoz, hogy a Mennyben lehess, sőt még ahhoz is, hogy megtérhess, és a Szentlélek lakjon benned, természetfeletti megerősítésre van szükség. Mert anélkül Isten szépségének a dicsőséges jelenléte az örületbe kergetne.

És erről eszembe jut egy másik téma. Annyira elegendem van a szabályszerű, teológiailag korrekt protestáns prédikálásból. Annyira lenyűgöz minket, hogy minden egyes I-re feltegyük a pontot, és mindent szépen megmagyarázzunk, és úgy beszélünk Istenről, mintha valami matematikai egyenlet volna.

Ide figyelj! A lehető legrosszabb dolog, ami egy prédikátorral történhet, az az, hogy civilizálttá és tiszteletreméltóvá válik. Bizonyos értelemben minden embernek, aki Istenről beszél, bizonyos mértékig örülnie kell tünnie, mert Isten dicsőségéről beszél. Az életünk arról

kellene szóljon, hogy Isten rabjai és megszállottjai vagyunk, ahogy John Piper mondja, hogy Isten elborítsa életünket.

És aztán mi történik? 6. fejezet 1. vers: „Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Hová? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt!” Amikor az egyház megvadul Jézus Krisztusért, az nagy felfordulást okoz. Amikor az egyház elfordul azoktól a dolgoktól, amik nem okoznak igazi örömet, és amikor az egyház szemei Jézuson csüngnek, és felbátorítja és szinte megháborítja az Ő szerelme, nem tudom, pontosan mi fog történni, de Valami történni fog.

És itt jön valami csodálatos dolog. A leány megvetette a szeretetét; közönséges dologként kezelte. Idegen kezek beszennyezték őt, kicsúfolták. Minden lehetséges módon megbántotta a szeretőjét.

És mit gondoltok, miféle választ érdemel ezek után? Hát, én nem tudom, pontosan mit érdemelne, de tudom, milyen választ fog kapni. Mit gondoltok, hová ment a kedvese? Nos, biztos ügyvédért ment, hogy elváljon. „Elegem van belőled. Többé nem akarlak látni.” Vagy talán elment bizonyítékokat gyűjteni ellene, hogy elszomorítsa, hogy manipulálja, hogy szemrehányást tehessen neki, hogy az orra alá dörgölje, mennyire kiábrándult belőle, hogy ettől végre összeszedje magát és úgy viselkedjen, ahogy kell.

Visszamegy hozzá, 2. vers: „Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködjék a kertekben, és liliomokat szedjen.” Mit csinál a férfi? Elment virágokat szedni, hogy amikor az ő tévelygő, és hidegszívű kedvese visszatér hozzá, ajándékot adhasson neki. Látjátok, drága szentek, az ördög egy óriási hazug. „Na most megcsináltad. Ó igen, jól elszúrtad. Tudtam én, hogy előbb vagy utóbb, de eljön ez a nap. Elege van belőled...” Nagyon fontos, hogy megértsd, hogy sosem lesz elege belőled! Egyetlen pillantás, és a szíve gyorsabban ver. És amikor már mindent megtettél, hogy hozzá gyere vagy épp, hogy kemény szívvel elfuss tőle, amikor keresed, hogy hogyan menekülj el tőle, vagy hogy hogyan engeszteld ki őt; mihelyst elmentél, Ő elkezd számodra ajándékokat keresni. És ezt nehéz elhinni. Ugyanakkor magát az Evangéliumot is nehéz elhinni.

Imádkozzunk! Atyám, remélem, remélem, hogy soha, bárcsak soha ne lenne olyan, hogy hallom a hangod vagy érzem, ahogy a szívemet noszogatod, és ne futnék örömmel hozzád, tudván, hogy a Király hív engem, és remélem, hogy ez majd segít nekünk, hogy imádkozzunk, és felismerjük, hogy az ima, több mint munka, több mint közbenjárás, több mint a kegyelemben való részesülés; hogy az ima: gyönyörködés Benned. Milyen gyönyörűséges vagy! Nyisd fel a szemünket, Uram! Jézus nevében. Ámen.

<http://illbehonest.com/hungarian/Enekek-eneke-Imadsag-mint-kozosseg-Paul-Washer>